

Č. 12.606.

Vyvlastnění: Podle § 3 odst. 5 zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 Sb. nelze pro stavbu provozovny vyvlastnit ani část vzrostlého sadu.

(Nález z 30. října 1936 č. 15.858/36.)

Věc: František a Marie D. v Branově proti rozh. zem. úřadu v Praze z 1. srpna 1934 (adv. Dr. Ladislav Rašín z Prahy) o vyvlastnění podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem okr. úřadu v Rakovníku z 18. ledna 1934 vyvlastněny byly podle zákona o stavebním ruchu z 10. dubna 1930 č. 45 Sb. ve prospěch st-lů Františka a Marie D. v Branově části pozemkových parcel č. kat. 73 a 72 v Branově, náležející Janu a Jindřichu Z. tamže, za účelem rozšíření strojovny a kolářské dílny st-lů a zamítnuty byly namítky dosavadních vlastníků, zejména i jejich námitka, že vyvlastňované plochy jsou částí ovocného sadu, jenž podle zákona o stavebním ruchu vyvlastněn býti nemůže.

Vlastníci pozemků podali proti vyvlastňovacímu nálezu odvolání, ve kterém namítali, že nerozhoduje okolnost, že na vyvlastněné části je pouze jediný strom, ježto pozemek, od něhož dotčená část má býti oddělena a vyvlastněna, jako celek musí pokládán býti za vzrostlý sad, ježto na pozemku tom jsou na šířku 16 m 3 řady stromů po čtyřech stromech na délku 28 m, takže dotčený pozemek je dosti hustě osázen, a ježto stromy nesou již ovoce, jde o vzrostlý sad. Na věci nic nemění, že st-lé chtějí sami na pozemku stavěti.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím odvolání vyhověl a zrušil vyvlastňovací nález okr. úřadu z toho důvodu, že provedeným úředním šetřením bylo zjištěno, že pozemek č. kat. 73 byl vzrostlým sadem, t. j. plochou osázenou stromovím, jejíž satba určena k pěstování ovoce, neboť podle dobrozdání hospodářského znalce je na pozemku tom 11 švestek střední velikosti, 1 štěp, 4 malé jabloně a 4 malé třešně. Posléze zmíněné 4 jabloně a 4 třešně byly do pozemku vsazeny po dni 6. října 1933 (t. j. po dni odbývání komise), avšak vzrostlé i střední stromy přinášejí již ovoce.

O stížnosti vyvlastňovatelů do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Bezodůvodně namítá stížnost, že nař. rozhodnutí neobsahuje žádného odůvodnění, proč nález okr. úřadu byl pro nezákonnost zrušen, neboť nař. rozhodnutí v tom směru odůvodněno jest, spatřujíc nezákonnost vyvlastňovacího nálezu okr. úřadu v tom, že nálezem tím povoleno bylo vyvlastnění pozemkové plochy, ačkoli tato je součástí vzrostlého sadu.

Ve věci samé namítá stížnost, že při dodatečném místním šetření, které bylo konáno 28. března 1934, bylo zjištěno, že na pozemku, o jehož částečné vyvlastnění jde, nacházejí se sice ovocné stromy, že však zároveň bylo zjištěno, že na té části pozemku, o jejíž vyvlastnění se jedná, je pouze 1 švestka střední síly, jinak však část ta že je bez

stromoví. Výtka ta je bezdůvodná. Podle § 3 odst. 5 zákona o stav. ruchu z 10. dubna 1930 č. 45 Sb. platného podle čl. IV § 1 zákona č. 166/1930 Sb., čl. IV zákona č. 210/1931 Sb., čl. IV zákona č. 104/1932 Sb., § 1 vlád. nař. č. 139/1932 Sb., čl. IV § 1 zákona č. 164/1932 Sb., čl. IV § 1 zákona č. 54/1933 Sb., § 1 zákona č. 244/1933 Sb. v době vydání vyvlastňovacího nálezu, nelze též pro stavbu provozoven vyvlastňovati v z r o s t l ý c h s a d ů. Tomu nelze rozuměti jinak, než že je nepřípustno vyvlastňovati nejen vzrostlé sady v jejich celku, nýbrž že nelze tak činiti ani ohledně jednotlivých částí vzrostlých sadů. Poněvadž stížnost nepopírá, že pozemek, jehož součástí je vyvlastňovaná plocha, ve svém celku je vzrostlým sadem, pak nemůže důvodně namítati, že část tohoto sadu, za jejíž vyvlastnění je žádáno, vyvlastnění podléhá, neboť, jak uvedeno, ani č á s t i vzrostlých sadů nelze vyvlastňovati pro účely v cit. ustanovení uvedené. To platí i tehdy, jestliže dotčená část po svém oddělení od vzrostlého sadu nemohla by více pokládána býti za vzrostlý sad, ježto sama o sobě byla by bez stromů nebo byl by na ní pouze strom jeden, jako je tomu v daném případě, neboť nejde o to, jaká situace by nastala vyvlastněním dotčené části vzrostlého sadu, nýbrž jediné o to, jaká tu je před vyvlastněním, a tu, jak svrchu uvedeno, je nesporno, že vyvlastňovaná plocha součástí vzrostlého sadu jest. Úplně nerozhodno jest, zda by jí zůstala i po vyvlastnění.

Rovněž bezdůvodná je námitka, že uvedenou plochu nelze považovati za část vzrostlého sadu proto, že vlastníci podle svého prohlášení sami hodlají na ní stavěti. Prohlášení takové má sice určité právní účinky uvedené v § 5 odst. 5 a 6 cit. zákona, ale samo o sobě není s to, aby určitou plochu zbavovalo charakteru vzrostlého sadu.

Č. 12.607.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: Příslušník stát. úředníka propuštěného ze služby v cestě administrativní nemá právního nároku na přiznání příspěvku na výživu podle § 98 odst. 2 služ. pragm.

(Nález z 31. října 1936 č. 15.796/36.)

Věc: Jana Š. v Praze-Nuslích proti rozh. min. pošt a telegrafů v Praze ze 4. ledna 1934 o příspěvku na výživu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Manžel st-lčin byl dekretem ředitelství pošt a telegrafů v Praze z 31. července 1933 podle § 166 služ. pragm. propuštěn z poštovní služby dnem 31. července 1933 a zastaveny mu tímž dnem služební platy. Podáním z 9. srpna 1933 žádal, aby jeho nevinné manželce byl podle § 98 služ. pragm. povolen příspěvek na výživu ve výměře poloviny jeho pensijní základny, a to ode dne, kdy mu byl aktivní plat zastaven.

Nař. rozhodnutím povolilo min. pošt a telegrafů za souhlasu min. fin. st-lce podle §§ 116 a 98 odst. 2 služ. pragm. příspěvek na výživu roč-